
[2021-60-RE](#)

Causa 2021-60-RE

(Correia Da Silva c/ Motorauto +, SL)

Número de registre 399-2021. Recurs d'empara

Aute del 7 de setembre del 2021

BOPA núm. 97, del 15 de setembre del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 de juliol del 2021, per la representació processal de la Sra. Sònia Maria Correia Da Silva, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 29 de juny del 2021, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li la resolució impugnada i que retrotregui les actuacions al moment anterior al seu pronunciament, ordenant que es dicti una nova sentència que sigui respectuosa amb el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 9 de desembre del 2020, la Secció Civil de la Batllia va desestimar íntegrament la demanda presentada per la Sra. Sònia Maria Correia Da Silva en què demanava que es condemnés la societat Motorauto +, SL a lliurar-li un nou vehicle amb les mateixes condicions que aquell que havia adquirit, atesa la greu avaria de fàbrica constatada, o bé que es procedís a la resolució del contracte amb restitució del preu de compravenda. La Secció Civil va considerar que no hi havia lloc a efectuar cap especial condemna en costes d'aquesta instància a cap dels litigants.

1.2. Ambdues parts van formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 29 de juny del 2021, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava el recurs de la Sra. Sònia Maria Correia Da Silva i estimava el de la societat Motorauto +, SL, revocant exclusivament el pronunciament sobre les costes, considerant que la demandant havia de pagar les costes ocasionades en primera instància.

1.3. El 16 de juliol del 2021, la representació processal de la Sra. Sònia Maria Correia Da Silva va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 29 de juny del 2021, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de la recurrent

- El 8 d'agost del 2017, la recurrent va adquirir a la societat Motorauto +, SL un vehicle nou de la marca Opel per un preu de 23.000,00 €, amb una extensió de garantia inclosa.

- Després d'haver realitzat poc més de 800 km, el vehicle es va avariar i després que el taller mecànic realitzés diverses comprovacions, el 20 d'abril del 2018, *Opel Espanya* va decidir substituir el motor del vehicle per un de nou.

- La recurrent va sol·licitar que es procedís a lliurar-li un vehicle nou amb les mateixes característiques i condicions o que es resolgués el contracte de compravenda amb restitució de les prestacions rebudes.

- Considera que, en aquest cas, l'article 32 de la Llei 13/2013, del 13 de juny, de competència efectiva i protecció del consumidor no és aplicable.

- Aquest article disposa que "*2. Quan el producte o servei no és conforme amb el contracte, la persona consumidora pot optar entre exigir la reparació o la substitució, tret que qualsevol d'aquestes opcions resulti objectivament impossible o desproporcionada*".

- Segons el seu parer, aquest article s'aplica en cas que un client rebi un altre bé que aquell que havia demanat.

- Ara bé, en aquesta causa, el litigi rau en la fase d'execució del contracte, ja que va obtenir degudament el vehicle que havia adquirit, però la greu avaria patida pocs mesos després de l'adquisició va impedir el seu funcionament.

- Destaca que el vehicle reparat té un valor inferior, d'una banda, respecte del valor que derivaria del seu ús normal, i, d'altra banda, respecte d'un vehicle amb les mateixes característiques que no hagués patit una avaria greu.

- Per consegüent, addueix que pel fet d'haver aplicat l'article 32 esmentat, la Sala Civil ha incorregut en un error material manifest en els fets i en dret que ha vulnerat el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, motiu pel qual demana que anul·li la resolució impugnada i que retrotregui les

actuacions al moment anterior al seu pronunciament, ordenant que es dicti una nova sentència que sigui respectuosa amb el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil manifesta que la controvèrsia plantejada en apel·lació és exclusivament de caire jurídic, ja que no existeix discussió sobre el relat dels fets provats per la sentència de la primera instància.

- Considera que l'article 32 de la Llei 13/2013 és aplicable en aquest cas, ja que preveu que quan el producte o el servei no és conforme amb el contracte, el client pot optar entre exigir la reparació o la substitució; en aquest cas, la recurrent va demanar la substitució del seu vehicle avariats per un altre que tingués les mateixes característiques.

- No obstant això, la Sala Civil destaca que aquest dret d'opció entre la reparació i la substitució no és absolut, ja que l'article 32 mateix estableix la seva exclusió quan "*qualsevol d'aquestes opcions resulti objectivament impossible o desproporcionada*"; i, aquest article ja precisa que "*Es considera desproporcionada la forma de sanejament que imposi al venedor despeses que no siguin raonables en relació amb l'altra opció possible de sanejament*".

- En aquest cas, el cost de la reparació es va elevar a 8.711,77 € i la substitució s'hagués valorat en 21.765,57 €, fet que justifica, en aplicació de la Llei, que s'hagi optat per la reparació com a forma de sanejament, ja que la substitució era financerament desproporcionada.

- Així mateix, considera que la pèrdua de valor d'un vehicle reparat respecte d'un vehicle que no ho hagut de ser no ha estat acreditada, ja que el temps és la causa principal de la pèrdua de valor d'un vehicle reparat o no.

- Per consegüent, la Sala Civil confirma la decisió de la primera instància d'acord amb la qual la substitució del vehicle no era proporcional en relació amb la seva reparació i desestima el recurs d'apel·lació.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem.

3.2. Quan un recurrent al·lega la vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret (article 10.1 de la Constitució), l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd.

3.3. Quan entren en joc drets substancials, el control d'aquest Tribunal en el marc del recurs d'empara consisteix a determinar si els recurrents han estat privats o no d'una protecció efectiva, és a dir, si han estat situats o no en una indefensió material (veg. per ex. el punt 3.3 de l'auto del 22 de desembre del 2017, recaigut en la causa 2017-33-RE, o el punt 3.1 de la sentència del 19 de febrer del 2018, recaiguda en la causa 2017-53-RE).

3.4. En aquesta causa la qüestió constitucional que aquest Tribunal ha de resoldre és la de saber si la Sala Civil ha vulnerat els drets a la jurisdicció i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, pel fet de considerar que l'article 32 de la Llei 13/2013, de competència efectiva i protecció del consumidor era aplicable en aquest litigi.

3.5. De la jurisprudència constant d'aquest Tribunal Constitucional es desprèn que l'apreciació i la qualificació jurídica dels fets corresponen als jutges ordinaris, a condició que aquestes no siguin irraonables, absurdes o il·lògiques i que no vulnerin cap dret reconegut a la Constitució.

3.6. En aquest litigi en què es qüestiona la relació entre el client i el venedor arran de la venda d'un vehicle que va patir una greu avaria pocs mesos després de la seva adquisició, no és irraonable o il·lògic que la Sala Civil hagi aplicat l'article 32 esmentat, d'acord amb el qual "*2. Quan el producte o servei no és conforme amb el contracte, la persona consumidora pot optar entre exigir la reparació o la substitució, tret que qualsevol d'aquestes opcions resulti objectivament impossible o desproporcionada*", sobretot si es té en compte que la recurrent va manifestar al venedor que triava l'opció de la substitució.

3.7. Així mateix, la Sala Civil tampoc va efectuar una interpretació irraonable d'aquest article 32, destacant que aquest dret d'opció entre reparació i substitució no operava si una d'aquestes opcions era "*objectivament impossible o desproporcionada*", ja que aquesta reserva figurava de manera explícita en la Llei.

3.8. I, sobre aquesta base, atès que el cost de la substitució -21.765,57 €- era desproporcionat respecte del cost de la reparació -8.711,77 €-, la Sala Civil no ha comés cap error manifest en la seva apreciació, com tampoc ho ha fet en l'apreciació respecte de les causes i de les manifestacions sobre la pèrdua de valor del vehicle.

3.9. Per consegüent, la sentència impugnada de la Sala Civil que desestima el recurs d'apel·lació de la recurrent no ha vulnerat els drets al·legats i, per tant, aquest recurs d'empara ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2021-60-RE interposat per la representació processal de la Sra. Sònia Maria Correia Da Silva contra la sentència del 29 de juny del 2021, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal

Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de setembre del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela Jean-Yves Caullet
President Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy Dominique Rousseau
Magistrat Magistrat